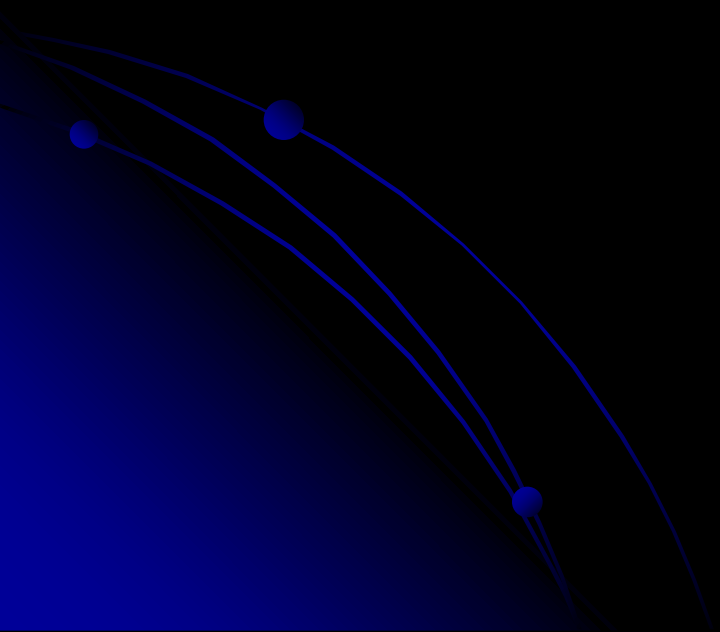

ЕМФІЗЕМА ЛЕГЕНЬ у коней

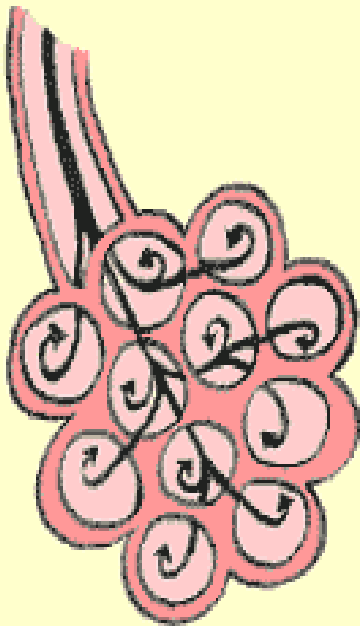

ЕМФІЗЕМА ЛЕГЕНЬ у коней

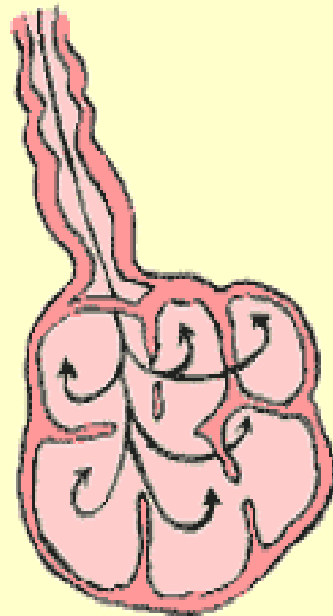

- Практично в кожній конюшні є коні які кашляють. Коли відсутнє свіже повітря коні часто починають хворіти на одне із самих розповсюджених, типічних захворювань конюшні - ЕМФІЗЕМОЮ

Строение альвеол
в норме и при эмфиземе

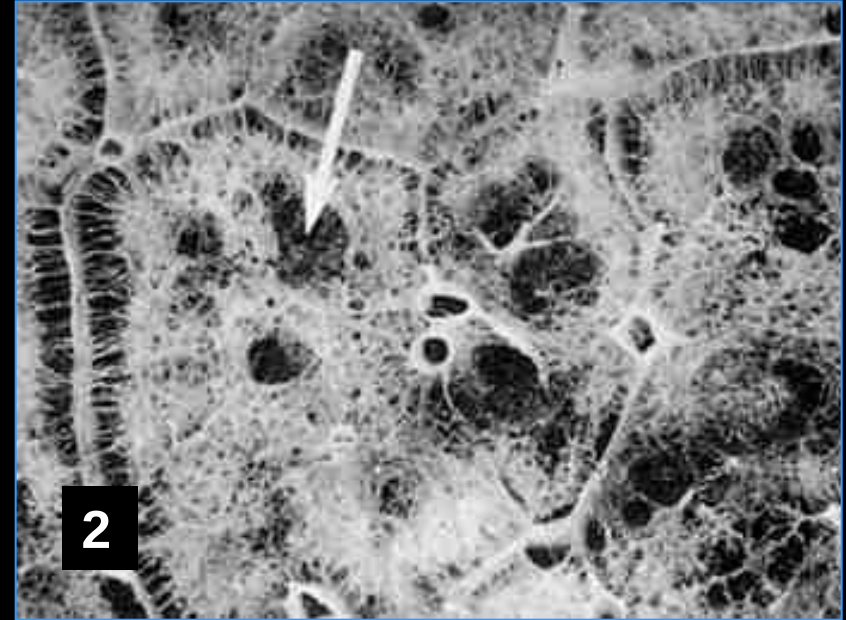
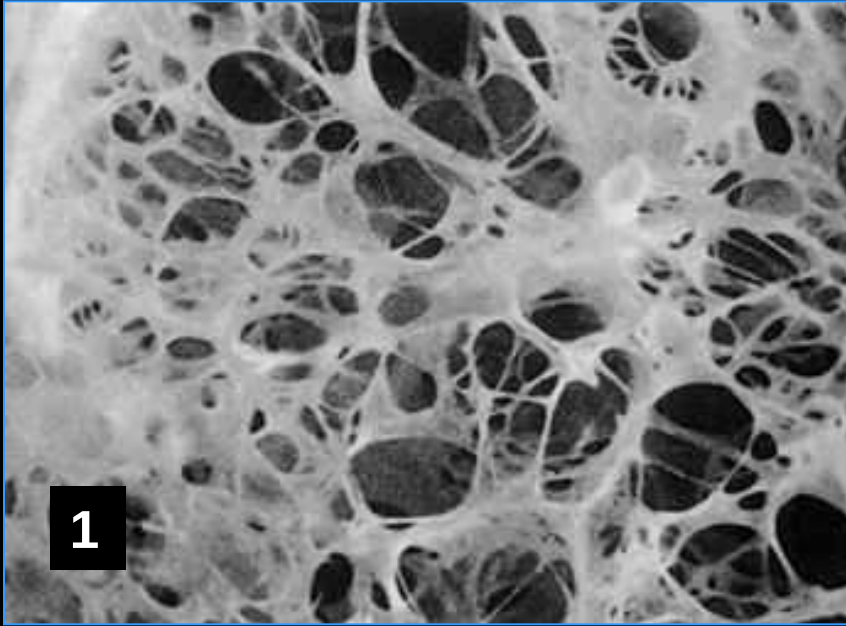

Здоровое легкое

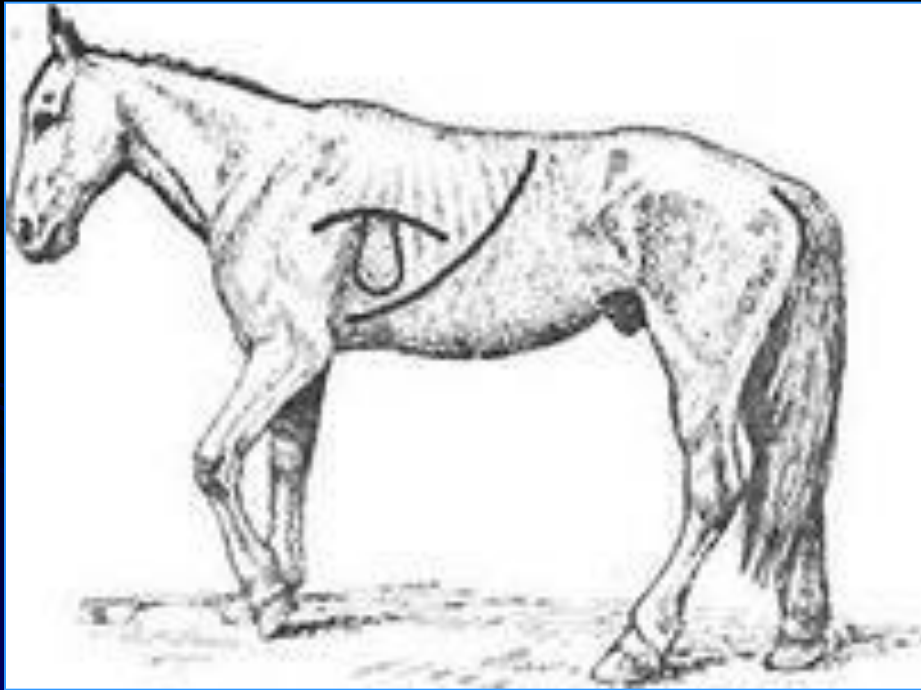
Эмфизема

- **Емфізема легень** (emphysema pulmonum) — захворювання, яке характеризується
- накопиченням повітря в альвеолах або інтерстиціаль-
- ній тканині.

1. Трапляється у вигляді альвеолярної емфіземи (*emphysema pulmonum alveolare*)
2. рідше — інтерстиціальної емфіземи (*emphysema pulmonum anterstitiale*).

Етіологія

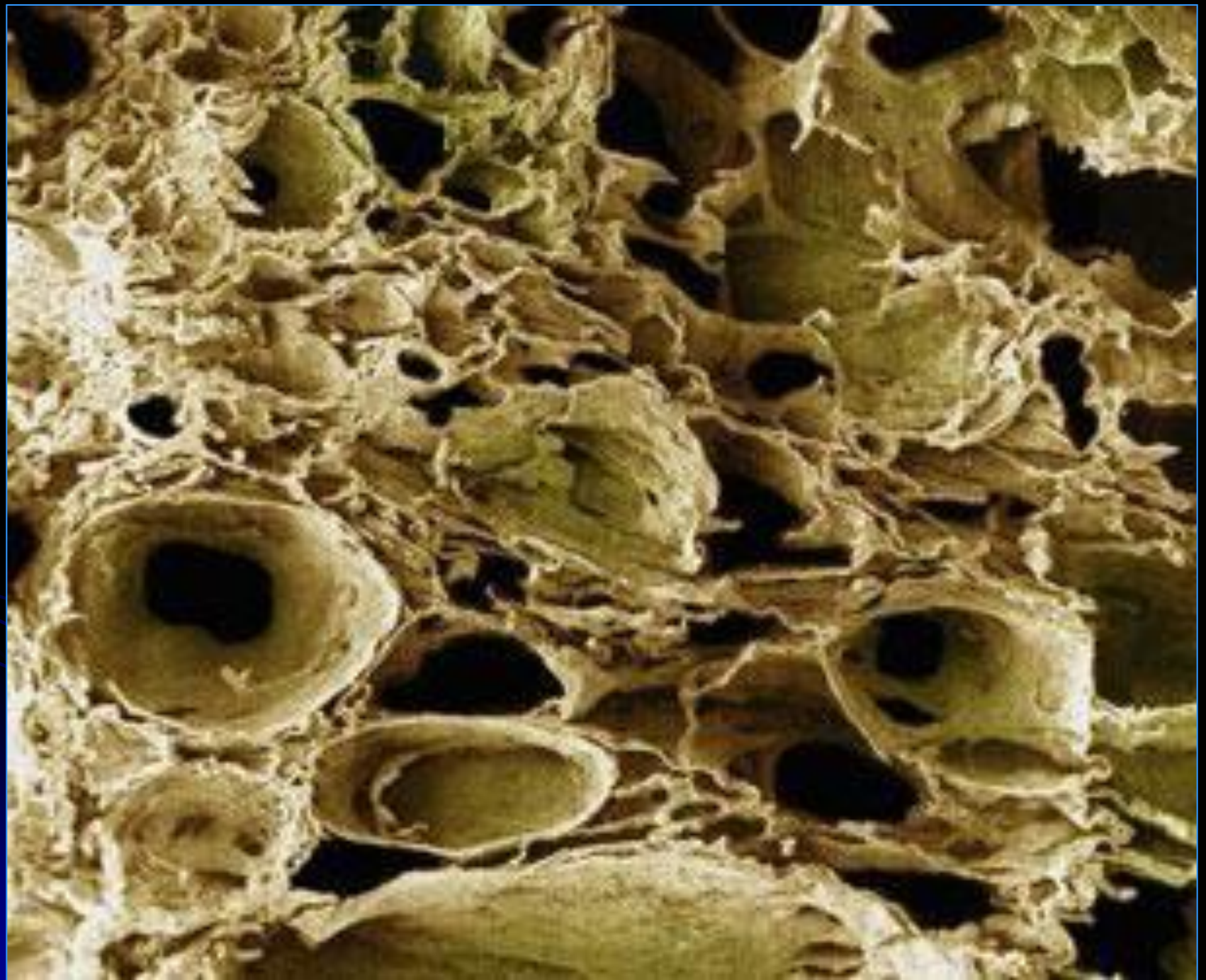

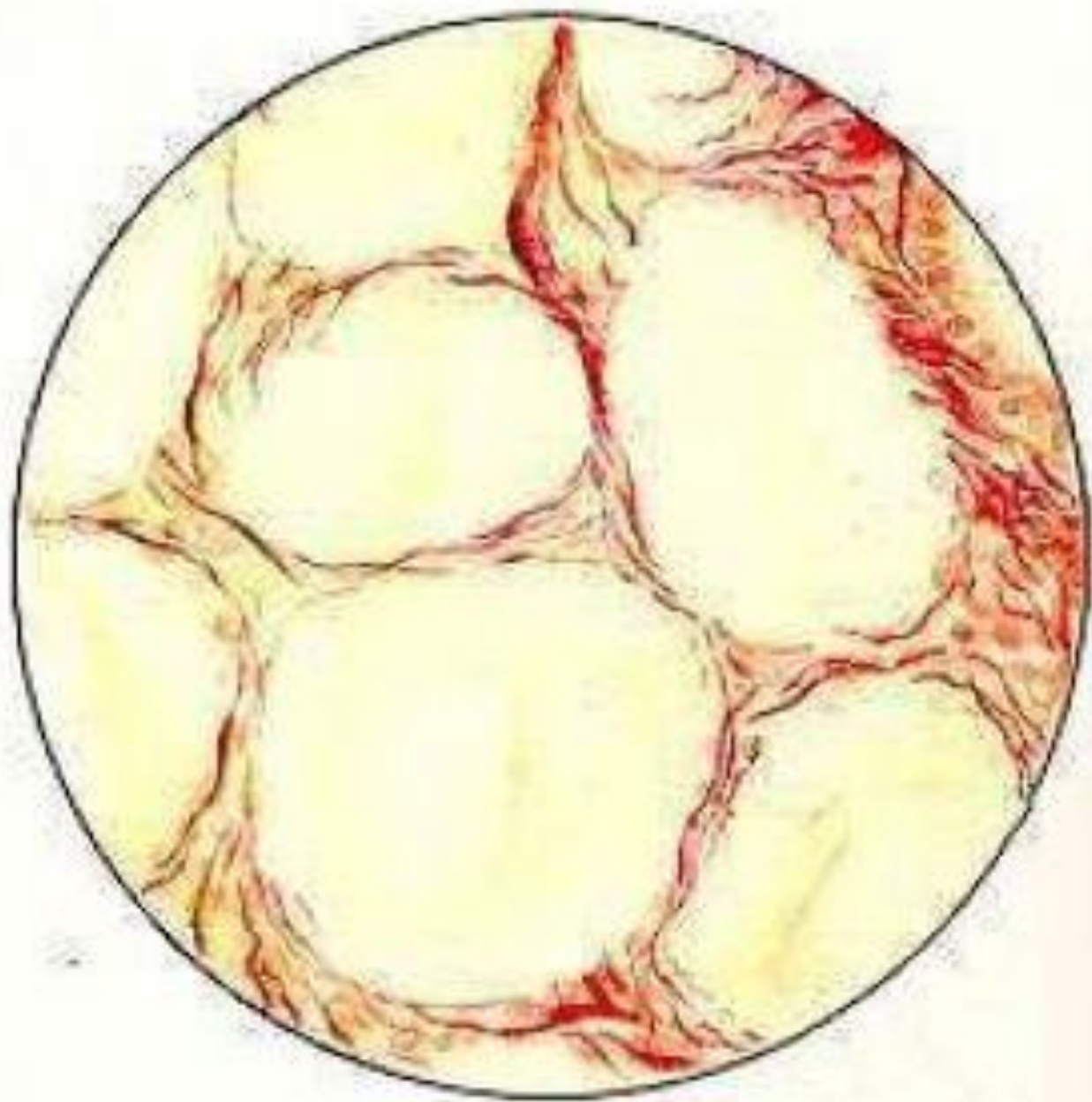
- Основними причинами альвеолярної емфіземи легень є надмірне фізичне навантаження у коней або ж тривале звуження верхніх дихальних шляхів, бронхів.

- **Інтерстиціальна емфізема** легень виникає внаслідок ушкодження (розриву) альвеол або бронхів, коли повітря проникає в міжчасточкову сполучну тканину. Основні причини її — фізичне перевантаження, значні потуги (при родах), частий і сильний кашель, часте і сильне блювання на фоні зміненої легеневої паренхіми або бронхів внаслідок пневмонії, альвеолярної емфіземи легень, бронхіту.

Патогенез і патолого-анатомічні зміни.

- При альвеолярній емфіземі легень виникає надмірне розтягування стінок альвеол, що порушує живлення їх і знижує еластичність. Це призводить до порушення функцій легень. Надалі може настати атрофія міжальвеолярних та інфундибулярних перегородок та їхніх капілярів. Виникають розриви стінок альвеол з утворенням у легенях великих повітряних порожнин.
- Патолого-анатомічними дослідженнями встановлюють збільшення легень, їх знекровлення, зниження еластичності, часто знаходять своєрідні міхури — тяжі повітряних порожнин. При розрізі легені погано спадаються. Нерідко виявляються ураження бронхів, особливо при хронічній альвеолярній емфіземі, розширення (дилатація) серця, особливо правого шлуночка.

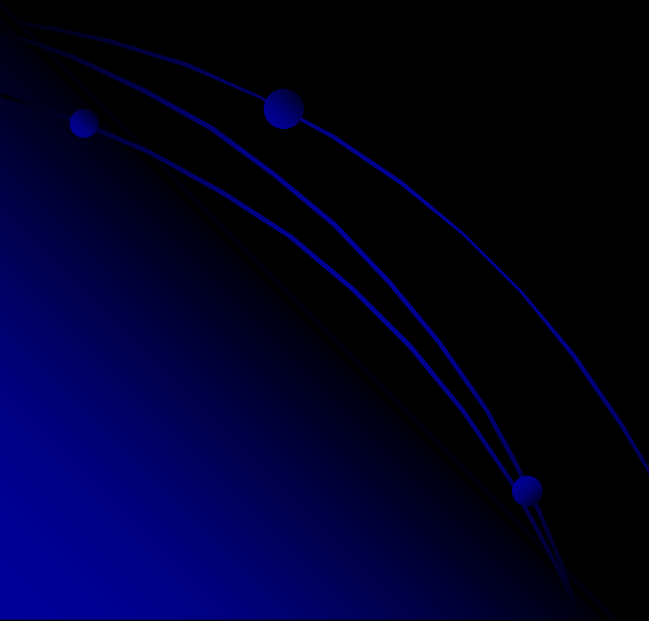
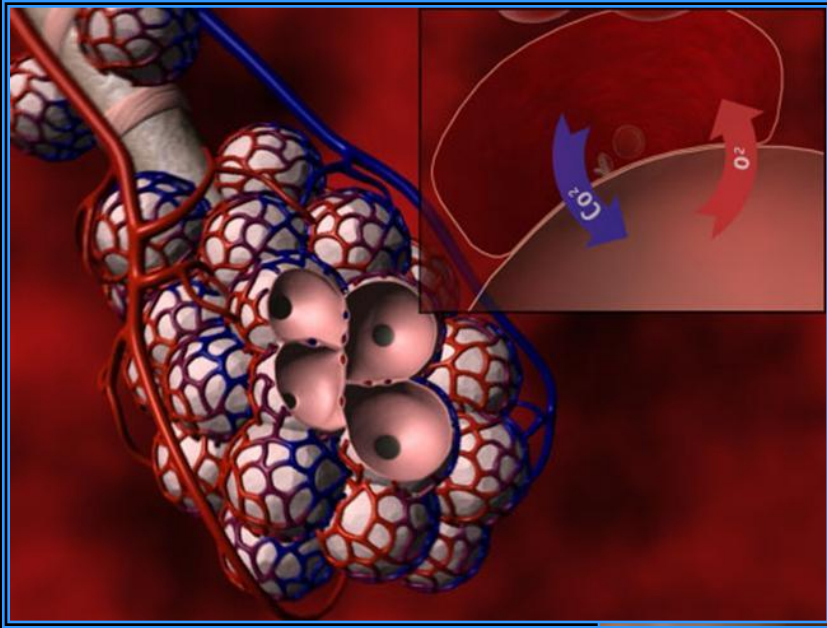

- При **інтерстиціальній емфіземі** повітря, що накопичилося в інтерстиціальній тканині, здавлює легеневу паренхіму й викликає дихальну недостатність. У випадку розриву альвеол або бронхів повітря може проникнути через міжчасточкову сполучну тканину в середостіння, а потім за ходом судинних стволів — у підшкірну клітковину шиї і навіть всього тулуба з утворенням підшкірної емфіземи. При цьому спостерігаються різко виражені задишка та інші симптоми легеневої недостатності, може швидко настати асфіксія і загибель тварини.
- **Патолого-анатомічні зміни** характеризуються накопиченням повітря в інтерстиціальній тканині, здавлюванням легеневої паренхіми, розривами стінок альвеол або бронхів, а також нерідко наявністю пневматичних вогнищ і запальних явищ у бронхах.

СИМПТОМИ.

- **Альвеолярна емфізема** легень супроводиться видихальною задишкою, швидкою втомою під час роботи або руху. В тяжких випадках задишка буває і тоді, коли тварина в стані спокою. З'являється черевний тип дихання, яке часто супроводиться так званим запальним жолобом, особливо у коней. Міжребер'я під час вдиху втягується (западає) внаслідок посилених екскурсій грудної клітки і зниження еластичності стінок альвеол. Роботоздатність і продуктивність тварин знижуються. Температура тіла нормальна або трохи знижена. Кашель глухий, короткий, слабкий. При ускладненні бронхітом кашель голоснішає і тривалість його зростає.

- Для **інтерстиціальної емфіземи** легень характерні: задишка, яка швидко розвивається, неспокій тварин, вираз переляку в очах, частий пульс, відмова від корму. Температура тіла нормальна або дещо підвищена. Ясний легеневий звук під час перкусії грудної клітки набуває тимпанічного відтінку. Везикулярне дихання послаблене. При розвитку підшкірної емфіземи на ділянках шиї, грудей та інших частин тіла пальпацією виявляють крепітацію

Діагноз

- При альвеолярній емфіземі легень найцінніші дані для діагнозу отримують під час огляду і перкусії грудної клітки, а при інтерстиціальній — під час огляду й пальпації шкіри тварини. Захворювання слід уміти відрізнити від плевриту, бронхіту, пневмонії. При цьому важливо пам'ятати, що при альвеолярній і інтерстиціальній емфіземі легень, на відміну від перелічених хвороб, температура тіла нормальна або знижена. Крім того, для альвеолярної емфіземи характерні дані перкусії грудної клітки, а для інтерстиціальної — дані огляду й особливо пальпації шкіри.

Терапія

- На початку розвитку альвеолярної емфіземи легень призначають підшкірне введення атропіну сульфату, ефедрину гідрохлориду. В разі ускладнення емфіземи бронхітом показані протимікробні й відхаркувальні засоби. У ряді випадків ефективна тканинна терапія (у вигляді підсадки).
- При інтерстиціальній емфіземі легень призначають повний спокій, заспокійливі засоби, наприклад морфіну гідрохлорид (підшкірно в 1 %-му або 4 %-му водному розчині з розрахунку: великим тваринам 0,2 – 0,4 г сухої речовини, дрібним 0,02 – 0,15 г), а також транквілізатори —аміназин, пропазин (внутрішньовенно або внутрішньом'язово, по 0,8 –1,5 мг на 1 кг маси тварини в розчині глюкози).

Профілактика

- Для профілактики альвеолярної емфіземи легень слід регулювати фізичне навантаження тварин відповідно до їхніх фізичних можливостей. У цьому відношенні велике значення має своєчасний і правильний тренінг тварин (спортивних коней, службових і мисливських собак тощо). Треба також своєчасно лікувати тварин від тих захворювань, які часто ускладнюються альвеолярною емфіземою легень (бронхіт, бронхіальна астма, хвороби верхніх дихальних шляхів, пневмонія).

- Для профілактики інтерстиціальної емфіземи треба оберегати тварин, особливо тих, що перенесли захворювання бронхів і легень, від надмірних фізичних навантажень, а також своєчасно виліковувати тварин, хворих на пневмонію, бронхіт, альвеолярну емфізему легень.